

SOL IXENT

per a violoncel i piano

Autor

Albert Galimany i Pujol
(1889-1973)

Curador

Marc Renau i Meier

Sol ixent

1a edició: juny 2021

© Hereus d'Albert Galimany i Pujol (1889-1973) compositor

© Marc Renau Meier, curador

© Digital Sheet Music, S.L. (Notes in cloud)

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: info@notesincloud.com

Disseny coberta: Núria Sordé

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 11840-2021

ISMN: 979-0-69238-968-2

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

Albert Galimany i Pujol (Vilafranca del Penedès, 1889 - Panamà, 1973) es va formar a l'*Escola Municipal de Música* de Barcelona (l'actual *Conservatori Municipal de Música* de Barcelona). Als vint anys va marxar de gira per Amèrica del Sud amb una companyia d'òperes i sarsueles, i quan l'any 1911 va arribar a Panamà va decidir establir-s'hi. Probablement Galimany va veure bones perspectives professionals en la jove República de Panamà (tot just feia vuit anys que s'havia independitzat de Colòmbia). Durant vint-i-cinc anys fou director de la *Banda Republicana*, la banda de música oficial dels actes protocol·laris del govern de Panamà. Va ser professor de piano durant els anys de vida del primer *Conservatorio de Música y Declamación de Panamá*, va dirigir la *Orquesta Sinfónica Nacional* i va compondre música patriòtica panamenya, himnes i nombrosos *pasillos* (gènere musical folklòric propi de Colòmbia i de Panamà).

Les hemeroteques de *La Veu de Catalunya* i *La Publicitat* mostren que *Sol ixent* va ser emesa per Ràdio Catalana durant l'any 1926 en almenys cinc ocasions: el divendres 5 de febrer, el diumenge 7 de març, el dimarts 20 d'abril, el dimecres 19 de maig i el diumenge 18 de juliol. En dues ocasions s'esmenta que l'interpret al violoncel és Emilià Abadal (guardonat amb una menció el 1927 del *Premi Parramon*) i només una vegada que el pianista és Eugeni Badia. Aquestes emissions radiofòniques s'iniciaven a les nou del vespre i eren retransmissions en directe.

L'edició està basada en la partitura manuscrita que es conserva a la *Biblioteca del Conservatori Municipal de Música* de Barcelona. Porta per títol *Sol ixent. Melodia per violoncello y piano per Albert Galimany*.

El manuscrit presenta diferències de lligadures d'arc entre la veu del violoncel de la partitura general i la de la partitella del violoncel. En aquesta edició faig la meua proposta de digitat i arcs. Els arcs originals de la partitella es poden consultar a la fotocòpia del manuscrit que aquesta edició reproduïx. La part de piano l'ha revisada Marta Augé que també fa la seva proposta afegint lligadures de fraseig.

Aprofito per agrair a Esther Vilar, la bibliotecària del *Conservatori Municipal* de Barcelona, la seva professionalitat i bona disposició; a Joan Cuscó, el seu assessorament i a la Jacqueline Hall la traducció a l'anglès d'aquest text.

Marc Renau Meier

Albert Galimany i Pujol (1889 Vilafranca del Penedès – 1973 Panama) studied at the Barcelona Municipal School of Music (the current Barcelona Municipal Conservatory of Music). At the age of twenty, he toured South America with an operetta and zarzuela company, and when he arrived in Panama in 1911, he decided to settle there. Probably Galimany saw good professional prospects in the very young Republic of Panama (it had just become independent from Colombia just eight years before). For twenty-five years he was conductor of the Republican Band, the official music band which played at formal Panamanian government ceremonies. He was a piano teacher during the years of the first Panama Conservatory of Music and Recitation, conducted the National Symphony Orchestra and composed Panamanian patriotic music, anthems and numerous “pasillos” (a folk music genre typical of Colombia and Panama).

The newspaper archives of *La Veu de Catalunya* and *La Publicitat* show that *Sol ixent* was broadcast on Ràdio Catalana at least five times in 1926: on Friday 5 February, Sunday 7 March, Tuesday 20 April, Wednesday 19 May and Sunday 18 July. On two occasions the cellist is named as Emilià Abadal (who received an honourable mention in the 1927 edition of the Parramon Award). The pianist was identified only once as Eugeni Badia. The performances were broadcast live, starting at 9 pm.

This edition is based on the handwritten score kept in the library of the Barcelona Municipal Conservatory of Music. It is entitled “*Sol ixent. Melodia per Violoncello y piano. per Albert Galimany*” (Rising Sun. Melody for cello and piano by Albert Galimany).

The manuscript reveals certain differences between the bow slurs in the cello voice of the piano score and those marked on the cello part. My proposal for fingering and bowing is printed in this edition. The bow strokes in the original cello part can be seen in the photocopy of the manuscript reproduced in this edition. The piano part has been revised by Marta Augé, who also proposed some additional phrase marks.

I would like to take this opportunity to thank Esther Vilar, the librarian of the Barcelona Municipal Conservatory, for her professionalism and willingness to help, Joan Cuscó for his useful advice, and Jacqueline Hall for the English translation.

Marc Renau Meier

Melodia per a violoncel i piano

Moderat

Respecteu la feina dels autors i dels editors. Fotocopiar o escanejar les partitures sense permís és il·legal, si no és després d'haver adquirit un exemplar i per a ús exclusivament individual i privat.